

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 12076-06-10 זילכה נ' רובינסון ואח'

תיק חיצוני:

1

בפני כב' השופטת שבח יהודית

המבקשים

1. פרדי רובינסון
- ע"י ב"כ עו"ד בעז בן צור ועו"ד שלום גולדבלט
2. יגאל זילכה
- ע"י ב"כ עו"ד ד"ר יוסי כהן

נגד

המשיבים

1. יואב יצחק
2. עיתונות זהב בע"מ
- ע"י עו"ד יורם מושקט ואח'

2

החלטה

3

4

בקשה לאכיפת צו איסור פרסום.

5

6

המבקשים עותרים במשותף לאכוף על המשיבים צו איסור פרסום שניתן בתיק שמספרו ברישא ביום 21.7.10, באופן שיחול גם על הליך הבוררות המתנהל ביניהם לפני השופט בדימוס אורי גורן. כן עותרים הם להורות למשיבים להסיר לאלתר מאתר האינטרנט שבשליטתם כל פרסום הקשור בהליך הבוררות האמור.

9

10

הרקע לבקשה

11

12

1. התיק שמספרו ברישא נפתח ביום 8.6.10 כבקשת המבקש 2 (להלן – זילכה) למינוי בורר בסכסוך מסחרי שהתגלע בינו לבין המבקש 1 (להלן – רובינסון). במסגרת בקשתו זו אף עתר זילכה לצו איסור פרסום. בטרם הכריע בית המשפט בבקשה, חתמו המבקשים ביום 11.7.10 על הסכם פשרה, וביום 21.7.10 עתרו בבקשה משותפת ליתן להסכם זה תוקף של פסק דין, כמו גם "...ליתן צו איסור הפרסום וניהול הליכים בדלתיים סגורות כמבוקש בבקשה שהגיש המבקש". עוד באותו יום ניתנה החלטת בית המשפט (כבוד השופט זפט, סגן הנשיא דאז) בזו הלשון: "כמבוקש" (להלן – החלטה).

17

18

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 10-06-12076 זילכה נ' רובינסון ואח'

תיק חיצוני :

1 תיק בית המשפט נסגר, והמבקשים פנו להליך בוררות המתנהל לפני השופט בדימוס אורי גורן (להלן –
2 הבורר והבוררות).

טענת המבקשים

3
4
5 2. לטענת המבקשים, צו איסור הפרסום הכלול בפסק הדין, הופר על-ידי המשיבה 2, שהינה הבעלים
6 של אתר אינטרנט חדשותי (להלן – האתר) וכן ע"י מ"ל האתר, המשיב 1 (להלן – המשיב) בשורה של
7 פרסומים שונים המתייחסים להליך הבוררות והכוללים פרטים וציטוטים מתוך חקירות ועדויות שנשמעו
8 בו. המבקשים מוסיפים וטוענים, כי הפרסומים נוגדים אף החלטות שונות שניתנו על-ידי הבורר במהלך
9 הבוררות, בהן הורה אף הוא על איסור פרסום ועל חיסונו של הליך הבוררות.
10 נטען כי פניותיהם למשיבים בדרישה כי יסירו את הפרסומים לא נענו, ומשכך לא ראו מנוס אלא להגיש
11 את הבקשה ולאכוף עליהם קיום הצו. לתשובת זילכה לתשובת המשיבים אתן דעתי בהמשך.

עמדת המשיבים

12
13
14 3. המשיבים, שאינם מכחישים את עצם הפרסומים, כופרים בראש ובראשונה בהינתן צו איסור פרסום,
15 שכן לדידם ההחלטה, המסתכמת במלה אחת "כמבוקש", מתייחסת לבקשה לאשר את הסכם הפשרה,
16 ותו לא, שכן חזקה על בית המשפט שלא היה נעתר לבקשה מעין זו. במקביל נטען כי בכל מקרה, ולו
17 ניתן הצו, הרי זה אינו חל על כתבותיהם העיתונאיות, הסוקרות מזה כשלוש שנים נושא של
18 מעילה/גניבה שלכאורה בוצעה על-ידי זילכה מקזינו ברומניה, אלא מוגבל רק להליך הספציפי שבין
19 המבקשים המתייחס לסכסוך המסחרי הקשור לבתי קזינו במרוקו, ואינו אוסר פרסום מידע אחר.
20 עוד טוענים המשיבים כי צו איסור הפרסום ככל שניתן מוגבל להסכם הפשרה שהוגש לבית המשפט, ולו
21 בלבד, ואינו חל כלל על הליך הבוררות המתנהל בפרשה זו, ודאי לא על מידע אחר.
22 כן נטען כי מעולם לא הוצג למשיב צו שיפוטי האוסר פרסום כלשהו, אלא רק לאחרונה ממש, ביום
23 18.9.13, וממילא אין מקום לטענת הפרת צו שיפוטי.
24 באשר להחלטות הבורר, שנטען לגביהן כי אף הן מהוות החלטות בדבר איסור פרסום, משיבים
25 המשיבים כי המדובר רק בהחלטות נקודתיות המתייחסות לעניינים ספציפיים, להבדיל מצו גורף.
26 טענה נוספת שבפי המשיבים הינה שלא ניתן לכפות את ההסכמות אליהן הגיעו המבקשים בהסכם
27 הפשרה שביניהם על צדדים שלישיים שלא היו צד לו, והוא מחייב רק את המבקשים בינם לבין עצמם
28 להימנע מלחשוף מידע שעלה בהליך הבוררות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 12076-06-10 זילכה נ' רובינסון ואח'

תיק חיצוני :

1 עוד נטען, כי אין לאפשר ניצול מוסד הבוררות לצורך הסתרת מידע אמין מפני הציבור הנוגע לעבירות
2 פליליות חמורות שבוצעו לכאורה ואשר לציבור יש עניין בהן, שכן חשאיות הבוררות אינה מוחלטת.

דיון והכרעה

4 4. בראש ובראשונה יש להסיר מסדר היום את טענת המשיבים לפיה לא ניתן כלל צו איסור פרסום.
5 במסגרת הליך של בקשה למינוי בורר, בו הוגשה, כאמור, אף בקשה לאיסור פרסום, הגיעו המבקשים
6 להסדר דיוני בדבר ניתוב בירור המחלוקות שביניהם להליך בוררות, ובכלל זה גם הסכימו על
7 "איסור פרסום, סודיות ואיסור על צירוף צדדים נוספים לבוררות" וכי
8 "הצדדים יתנו את הסכמתם לצו איסור פרסום שהוגש לבית המשפט כך שיחול גם על הליכי
9 הבוררות שביניהם" (סעיף 19 להסכם הפשרה).

10 צודק המשיב בטענה כי אין די בהסכמת המבקשים בינם לבין עצמם כדי ליצור חובה משפטית כלפי מי
11 שאינם צד להסכם, אלא שבענייננו לא הסתפקו המבקשים בהסכם, אלא הגישו בקשה מיוחדת בה עתרו
12 גם למתן תוקף של פסק דין להסכם הפשרה וגם למתן צו איסור פרסום.
13 ברישא לבקשה, מתחת לעתירה ליתן להסכם תוקף של פסק דין, צויין:

14 "כמו כן, מבוקש בזאת ליתן צו איסור הפרסום וניהול הליכים בדלתיים סגורות כמבוקש בבקשה
15 שהגיש המבקש". בסיפא לבקשה נאמר:

16 "לאור זאת, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן תוקף של פסק דין להסכם הפשרה הרצ"ב אשר
17 נחתם בין הצדדים, וכן ליתן צו איסור פרסום באופן שיחול גם על הסכם הפשרה".

18 החלטת בית המשפט שניתנה ע"י כבוד השופט זפט, סגן הנשיא דאז, הייתה אמנם לקונית והסתכמה
19 במלה אחת: "כמבוקש", אולם אין להבינה אלא כי בית המשפט אישר את שתי העתירות, משלא אמר
20 אחרת. העתירה לאיסור הפרסום נוסחה בלשון ברורה ומודגשת ולא במובלע בתוך סעיפים אחרים או
21 במלל אחר, והיא מופיעה גם ברישא לבקשה וגם בסיפא לה, מה גם שהבקשה הינה קצרה וכוללת 6
22 סעיפים בלבד.

23 חזקה על בית המשפט כי קרא את הבקשה על שתי עתירותיה, ומשנעתר לה, נעתר ממילא לשתי
24 העתירות גם יחד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 12076-06-10 זילכה נ' רובינסון ואח'

תיק חיצוני :

5. הנה כי כן, משיש לקרוא בענייננו, מחמת הקיצור בו נקט המנסח, את ההחלטה בצוותא חדא עם הבקשה ונספחיה, הרי לפנינו צו האוסר על פרסום פרטים הקשורים הן בסכסוך המפורט בהסכם שהוגש לבית המשפט, והן בהליכי הבוררות.
- באם המשיבים סברו כי בשל עקרון חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת, לא היה מקום למתן הצו מלכתחילה וכי יש לבטלו, הרי המשעול בו היה עליהם לילך הינו זה המותווה בסעיף 70ג(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 הקובע כי לאחר שניתן צו איסור פרסום "רשאי מי שמעוניין בביטול האיסור, לרבות כלי תקשורת, להגיב לבית המשפט שנתן את הצו בקשה לביטולו..." (ההדגשה אינה במקור – י.ש.), להבדיל מהדרך בה בחרו המשיבים, קרי: התעלמות מהצו או פרשנותו בצורה מצמצמת שלא בא זכרה בהחלטה.
- ההחלטה נושא ענייננו אינה מסוייגת ומשכך אינה סובלת את האבחנה אותה עושים המשיבים בין נושאים הקשורים לסכסוך המסחרי הנוגע לבתי הקזינו שבמרקו, לבין עניינים הקשורים לקזינו שברומניה, ואין לפרשה אלא שהיא חלה על כל הליך הבוררות, ולא רק על חלקים ממנו, מה גם שבהסדר הפרשה מוזכר גם הקזינו ברומניה וגם הקזינו במרקו כך שהאבחנה אינה מעוגנת גם במישור העובדתי.
6. ההפניה לפסיקה השונה, המרוממת את חופש הביטוי ואת זכות הציבור לדעת על פני חסיונות למיניהם, אינה מסייעת למשיבים, שהרי אין אנו דנים כלל בשאלה הנכבדה אם מלכתחילה היה מקום למתן צו איסור הפרסום כפי שהתבקש ע"י המשיבים, שהרי הצו כבר ניתן, והינו בבחינת מעשה עשוי, ומשלא ערערו עליו, לא ניתן עוד להרהר אחריו.
- אף אין לנו עניין בסעיף סודיות הסכמית שיוצרים צדדים במסגרת הסכם שנכרת ביניהם ואשר הפרתו על יד מי מהם עשויה להקים עילת תביעה רק כלפי הצד המפר (ראו בג"ץ 844/06 אוניברסיטת חיפה נ' פרופסור אברהם עוז, שם נקבע כי חובת סודיות שמקורה בהסכם אינה יוצרת חיסיון כלפי צד שלישי), אלא בצו שיפוטי בדבר איסור פרסום החל, לאור אופן ניסוח הבקשה ולאור נוסח ההחלטה, כלפי כולי עלמא.
- מכאן שהשאלה היחידה הצריכה הכרעה הינה האם הפרסומים נוגדים את הצו, אם לאו.
7. בנסיבות אלה, כאשר הפרסומים השונים שהועלו לאתר חושפים בחלקם פרטים הקשורים לתוכן הדברים שעלו בהליך הבוררות, אף כוללים ציטוטים נרחבים מעדויות וכתבי בי-דין שהוגשו לבורר (ראו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 10-06-12076 זילכה נ' רובינסון ואח'

תיק חיצוני :

1 למשל כתבה נספח 7 מיום 17.9.13 המכילה ציטוט עדות של "גורם מרכזי שסייע בגיוס שחקנים", או
2 כתבה נספח 8 הסוקרת את הטענות בהליך הבוררות וכן ציטוטים מעדותו של המבקש 2 עת נחקר ע"י
3 עו"ד בן-צור, וכן הלאה) - אין מנוס מהמסקנה כי הפרסומים נוגדים את הצו.
4
5
6 8. אין צורך להידרש לטענת המשיב לפיה לא ידע על צו איסור הפרסום, וכי ההחלטה נמסרה לו רק
7 לאחרונה, משזו לא טענה הכרעה, שהרי המבקשים אינם עותרים לסנקציה כלפי המשיבים בגין תקופת
8 העבר, ואינם מכוונים לסעד לפי פקודת ביזיון בית המשפט, אלא מסתפקים בסעד עתידי, היינו, צו
9 להסרת הפרסומים והימנעות מפרסומים נוספים בעתיד, בתוספת סנקציה מרתיעה צופה כלפי עתיד.
10
11 9. כן אין לקבל את טענת המשיבים, לפיה היעדרות לבקשה פירושה מניה וביה מתן יד לניצול מוסד
12 הבוררות באופן שימשש מקלט להסתרת מידע רלוונטי לציבור, וזאת מחמת השוני המהותי בין הליך
13 המתנהל בבית המשפט לבין זה המתנהל בהליך בוררות.
14 בית המשפט העליון הכיר בכך שבוררות עשויה ליצור חיסיון, אשר יהא בכוחו למנוע חשיפתם של
15 מסמכים שהוחלפו במהלך הבוררות בין המתדיינים בה, ומניעת גילויים לצדדים שלישיים. כך נקבע ע"י
16 כבוד השופט דנציגר ברע"א 4781/12 י.מ עיני קונדיטוריה בע"מ נ' בנק לאומי לישראל בע"מ
17 (פס"ד מיום 6.3.13):
18 "בפסיקתו של בית משפט זה עובר כחוט השני העיקרון לפיו בעוד שהליכים המתנהלים לפני בית
19 משפט הינם פומביים, הליכי הבוררות הם פרטיים. כך, בית משפט זה קבע כי בוררות מתנהלת
20 "בצנעה בחדרי חדרים" ... ניכר איפוא כי בשונה מהליך שיפוטי רגיל לגביו נקודת המוצא היא
21 פומבית, ביחס לבוררות נקודת המוצא היא- וכך צריכה היא להיות- פרטיות... באשר לעיון
22 במסמכים שמקורם בהליכי בוררות, ההיגיון מורה כי מאפיין החשאיות של מוסד הבוררות צריך
23 שישפיע על ההיבט העוסק בחשיפת מסמכים הקשורים לבוררות לפני צד שלישי שלא היה צד
24 להליכים. לתפיסה ששבה ונשנתה מפי בית משפט זה בדבר פרטיות הליכי הבוררות, נדרש לתת
25 תוקף מעשי גם בהיבט זה"
26 כן יפים לענייננו דבריה של המלומדת סמדר אוטולנגי, בספרה "בוררות – דין ונוהל":
27 "אחד היתרונות המקובלים של הבוררות הוא חשאיות הדיונים. למרות שלא נקבעו הוראות מיוחדות
28 לגבי סודיות הדיונים בבוררות, לא בחוק הבוררות ולא בפקודת הראיות...הדבר מבוסס על הגיון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 12076-06-10 זילכה נ' רובינסון ואח'

תיק חיצוני :

1 הדברים והתפתח לכדי נוהג. במלים אחרות, נהוג להתייחס אל החשאיות כאל אחת התכונות
2 המאפיינות את הבוררות. במסגרת זו נהוג לא להזמין לישיבות הבוררות אנשים שאינם קשורים
3 להליכים, ואף לא לפרסם או למסור מידע בנוגע למה שמתרחש בישיבות הבוררות" (מהדורה
4 רביעית, בעמוד 671).

5
6 הרציונל העומד בבסיסו של החיסיון הינו עידוד מוסד הבוררות, וכדברי השופט דנציגר:
7 "חשיפת המסמכים עלולה אף לחתור תחת האינטרס הציבורי לעודד צדדים לסכסוך לבררו וליישבו
8 מחוץ לכותלי בית המשפט במסגרת הליכי בוררות. להשקפתי, מדובר באינטרסים כבדי משקל..."
9 וכן: "ניתן לשער כי ידיעתם של הצדדים לסכסוך שתוצרי הליך הבוררות יוותרו חסויים, תמרצם
10 להעדיף פניה לאפיק של בוררות על פני פניה לבתי המשפט הרגילים" (בסעיף 24 לפסה"ד).

11
12 יודגש כי הדברים לעיל הובאו רק כדברי רקע ומעבר לדרוש, וכמענה לטענת המשיבים, ולא עולה הצורך
13 להידרש לשאלת החיסיון וחריגיו, שהרי בענייננו מדובר בצו שיפוטי שניתן ביחס לבוררות ספציפית.

14
15 10. מהחלטת הבורר מיום 21.3.13 שצורפה לבקשה כנספח 6, עולה כי גם הבורר הניח כי אכן קיים
16 צו איסור פרסום על הליך הבוררות. הבורר העיר כי:
17 **"...it is confidential and it's behind closed doors".**

18 ולאחר מכן קבע: **"ניתן מכתב (כך במקור) האוסר את פרסום שמו של העד ואת שם המתורגמן ומי
19 שיפרסם את שמם יענש כחוק כאילו המרה צו של בית משפט"**

20 לא למותר לציין, כי דווקא פסק הדין אליו הפנו המשיבים בתגובתם [ה"פ (ת"א) 10176/99 פז חברת
21 נפט בע"מ נ' ארט-בי חברה בערבות מוגבלת (בפירוק) (מיום 23.5.99) מפי השופטת חיות] תומך
22 בהנחה כי יש בכוחו של בורר להורות על איסור פרסום במסגרת הליך הבוררות המתנהל בפניו: **"...על
23 פי השקפתי אין הליכי הבוררות נהנים, אוטומטית, מהעדר פומביות וכל יתרונם הוא בכך, שבהליך
24 כזה, יכולים הצדדים, אם רצונם בכך, לשלוט בשאלת פומביותו של ההליך, מה שאין כן בהליך
25 המתנהל בבית המשפט, שם מוכרעת שאלת הפומביות על ידי בית המשפט בהתאם להוראות
26 הקבועות לענין זה בחוק" (בסעיף 22 לפסה"ד).**

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 12076-06-10 זילכה נ' רובינסון ואח'

תיק חיצוני :

11. העולה מכל האמור לעיל הוא שאין המשיבים רשאים לפרסם את הסכם הפשרה שהוגש לבית המשפט וכן את כל שהתנהל ומתנהל בד' אמות הבוררות, דהיינו: כתבי בית דין שהוגשו לבורר; טענות; ציטוטים או תכנים של עדויות; שמות עדים; מוצגים; החלטות הבורר; וכיוצ"ב.

עם זאת, אין פירושו של דבר כי קיים צו איסור פרסום גורף על הפרשיה עצמה, שכן אין בכוחו של הצו לאסור דיווח על המבקשים או על מעשיהם, ככל שמדובר במקור מידע שאינו הבוררות עצמה, או ככל שמדובר בנושאים אחרים.

למשל, אם נכון המידע המופיע בסעיפים 36.1 או 36.2 לתגובת המשיבים- אין מניעה לפרסמו. ויודגש, קבלת הבקשה אין פירושה אי הכרה בתפקידה החשוב של התקשורת בחשיפת האמת בכל הנוגע לפרסומים שיש בהם עניין לציבור, או חלילה מתן יד מסייעת לאיפול מעשי עבירה והותרתם במחשכים, שכן קבלתה נעוצה בחובה האבסולוטית לציית לצו שיצא מעם בית המשפט, כמו גם לכבד ציפיה והסתמכות של בעלי דין לחשאיות בסכסוכם הפרטי, עת ביכרו לבררו במסגרת בוררות.

12. בטרם סיום ברצוני להביע הסתייגותי מתגובת זילכה לתגובת המשיבים ומניסוחה המתלהם, משזו יצאה מגדרם של נימוקים לגופה של מחלוקת, וזלגה אל עבר עלבונות חסרי תוחלת, כמו למשל טענה שהמשיב אינו עיתונאי כי בלוגר, וכי הינו טוען טענות מחוצפות, כוזבות ומבישות. חבירת נוסח התשובה לעיל לנספחים 5-6 לתשובת המשיבים, יוצרת את הרושם המיותר כי בא כוחו של זילכה לא השכיל להפריד בין התרעומת שהוא חש כלפי המשיב מסיבות אישיות לבין עניינו של לקוחו, וחבל. עוד אעיר כי בטרם פנו המבקשים בטרוניה אל המשיבים, שמא מן הראוי היה לערוך בדיק בית בד' אמותיהם של המבקשים עצמם, על מנת לברר כיצד הגיעו הפרוטוקולים המתעדים את דיוני הבוררות לידי המשיב, בהעדר טענה לפיה פרץ זה האחרון למוסד הבוררות או למחשביו.

התוצאה

אני מורה למשיבים כדלקמן:

א. להסיר לאלתר מאתר האינטרנט את כל הפרסומים, או חלקי פרסומים, המתייחסים להסכם הפשרה שהוגש לבית המשפט ו/או לכל שהתנהל ומתנהל בד' אמות הבוררות, דהיינו: כתבי בית דין שהוגשו לבורר; טענות; ציטוטים או תכנים של עדויות; שמות עדים; מוצגים; החלטות הבורר; וכיוצ"ב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

הפ"ב 12076-06-10 זילכה נ' רובינסון ואח'

תיק חיצוני :

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11

ב. לחדול מלהמשיך ולפרסם בעתיד פרסומים כגון אלו.
לא ראיתי לקבוע סנקציה בגין הפרה עתידית של צו איסור הפרסום, כפי עתירת המבקשים, משאין
המדובר בהליך המתאים.

ג. לאור ניסוחו של כתב התשובה אני נמנעת מלפסוק הוצאות.

שבח יהודית, שופטת

12
13
14